

Jak se žije v „čunkodomku“ Zjišťovala redaktorka MF DNES

Je to dobře vymyšlený dům

Petra Procházková

Kdybych ho měla hledat, nenajdu. Kontejnerový rodinný dům na okraji Slušovic má barevnou fasádu a sedlovou střechu. Je to prostě dům.

Až ke dveřím mě přivedl jeho majitel a se zřetelnou stopou ironie v hlase se optal. „Tak co, je to čunkodomek?“

Bydlí v něm tříčlenná rodina s dospívajícím klukem. Kuchyně je spojená s obývacím prostorem. Velká okna v něm nabízejí parádní výhled na okolní kopce. Z obývacího vedou dveře do dětského pokoje, koupelny a ložnice. Z ní pak ještě do další koupelny. Uprostřed domu stojí krb a stěny pokojů jsou

zkosené. V domě z kontejnerů bych čekala jen pravé úhly.

Majitel se usmívá a tvrdí, že v modulárních domech je možné naprosto všechno.

Dům stojí pět let a manželé, kteří si ho postavili, tvrdí, že by v něm neměnili nic. Prý každý, kdo postaví dům, má po jeho dokončení hlavu plnou nápadů, jak to příště udělat lépe. Oni ne. Podařilo se jim maximálně využít prostor, nemají zbytečné chodby a v domě je útulno.

Jediné, co schází, je fasáda na krbu. Přesněji její barva. Zatím se totiž rodina nedokázala shodnout, jestli temně vínová je ta pravá.

Dům v žádném případě nebudil takový rozruch, jaký se strhl na podzim v Holešově. Tam se do

domů postavených stejnou technologií stěhovali neplatiči a sociálně slabé rodiny. Sousedé prý jeho stavbu pozorovali spíš s pobavením.

Dva dny stavbaři připravovali základy a odpady. Třetí den ráno přijelo auto a přivezlo dům. Nejbližší sousedka právě odcházela do práce. Když se k večeru vrátila, dům stál.

Od začátku stavby po nastěhování stačí u těchto staveb pouhý týden. Kdybych měla někdy v životě stavět dům, rozhodně bych volila některou z levnějších a rychlejších alternativ k cihlové klasice. Nemám ale odvahu pustit se do žádné stavby. Raději pomalu opravuji to, co už postaveno bylo. Z cihel.